pe.subdelegatum pape.s.de offi.deleg.si delegatus co.lib.
a ¶ Assumet.si.C.de cura.furi.l.pe.ff.mãda.qui mutuam.§.nõ ideo.
b ¶ Secus.s.q: nõ assumet.⁊.j.declarat quare.
c ¶ Ante litem.tunc reuocat̃ sine cã ⁊ inuitus:vt.s.co.c.ij.cũ suis cõcor.
d ¶ Siue post.ad hoc.s.e.nõ iniuste.ff.e.l.pluribus.ff.man.qui mutuã.§.nõ ideo minus.sed ꝯ.s.e.c.ij.vbi post lit.ꝯte.ꝓcurator nõ reuocat̃.Go.qdã dicũt hũc casum addẽdũ.s.ꝙ ꝓcuratorẽ post li.ꝯte.a se nõ reuocat dñs vt det aliũ ꝓcuratorem:si cãm tractat bene.Sed ad hoc ꝯdicit finis ipsius decreta.que dicit ꝙ adesse põt.sed nõ tractare:⁊ est expressum.C.co.l.ꝓcuratoribus.vbi hẽs ꝙ post ꝯtestationẽ a ꝓcuratore factaꝫ nõ habet dñs ptãtem ꝓsequẽdi negociũ dic ergo ⁊ dĩus ꝙ decre.ista ⁊ supradicta iura loquunt̃ qñ domino post lit.ꝯte.nõ ꝯdicit̃ litis assumptio.vt legi.⁊ no.ff.co.ti.l.que oĩa.⁊ iõ illa lr̃a q̃ ꝯ .s.co.lib.c.ij.ibi ipso nolente.soluit ꝯtrariũ.⁊ ita ẽt tenẽt predicti doc.ĩ decre.petitio.s.e.si aũt ꝯdicitur tunc locum habet decre.illa ꝙ causa cognita reuocabitur.alias non.
e ¶ Assistas.qõ põt eo iuito.s.co.ꝙuis.in fi.ff.co.l.paulus.ff.de inoffi.testa.si suspecta.
f ¶ Manere.ad idem.s.co.si duo.⁊ no.pro ꝓtestatione:qa hec saluat ꝙ sine ipa perderet̃:de hoc.s.de cõsti.cũ.M.⁊ de elec.cumana.xxvij.di.c.i.
g ¶ Veritatem.ff.co.l.si actor.j.de iudi.c.i.
h ¶ Accidat.puta quia vinculis detinet̃.s.co.ꝙuis.
i ¶ Oportuna.pone procurator non habebat mandatũ iurandi de calũnia:vnde oportuit venire dñm ⁊ iurare.j.de iura.calũ.c.vlti.

Procurator. Tria sũt dicta vt pꝫ in rubro:secundum ibi:quãuis:tertium ibi:sane.Jo.

procuratoris assumet[a] officiuꝫ qñcunqꝫ te contigerit abñtare. ¶ Secus[b] si simpl'r a te fuerit constitut[9]: tunc enim siue ante[c] litem contestatã siue[e] post ad cãꝫ ipãꝫ venias:nõ vt ipsi procuratori assistas[e].sed vt cãꝫ tractes candẽ:tractando ipãm eũ reuocare censeris:nisi dicas expresse ꝙ ipm vis in officio procurationis hoc nõ obstante manere[f] vel nisi ꝙ non aĩo reuocandi hoc facias:ex aliquibus appareat cõiecturis:vt si forsan aliquis immineat articulus in quo tu melius nosti veritateꝫ[g]:aut si sit procurator ipse infirmus vel forsitan se absentet seu quicquid aliud accidat[h] propter quod ipsi cause tua sit presentia opportuna[i]. : Idem.

¶ Tria dicit. Primo ꝙ procurator ad contrahendũ matrimoniũ dꝫ habere spãle mãdatũ. Secũdo ꝙ talis procurator non substituit nisi ad hoc mãdatũ habeat. Tertio ꝙ si talis procurator reuocatus etiam ignoranter contrahit:non tenet matrimonium. Jo.an.

Procurator nõ aliter cẽsetur idoneus[k] ad matrimonium contrahendũ[l]: q̃ꝫ si ad hoc mãdatũ habuerit speciale[m]. ¶ Et quamuis alias is q constituitur ad negocia procurator aliũ dare possit[n]: in hoc tñ casu pp magnum quod ex facto tam arduo posset periculum iminere non poterit deputare[o] aliũ nisi hoc eidẽ specialiter sit conmissũ[p]. ¶ Sane[q] si ꝓcurator añq̃ꝫ cõtraxerit[r]: a dño fuerit reuocatus[s]: ꝯtractũ postmodũ mr̃imoniuꝫ ab eodẽ: licet tã ipse q̃ꝫ ea cum qua cõtraxit: reuocationẽ hmõi penitus ignorarent[t]: nullius momenti existit[v] cũ illius cõsensus defecerit sine quo firmitatem habere nequiuit[x].

Rica. De his q̃ vi metusue cã fiunt.

¶ Gregorius decimus in concilio generali lugduñ.

¶ Excõicatiõis: suspensionis: vl' interdicti absolutio vel reuocatio ꝑ vim extorta non tenet. Secũdo dicitur ꝙ extorquens excommunicatus est ipso iure. Jo.an.

Absolutionis bñficium ab excommunicatiõis[r] sententia: vel quãcunqꝫ reuocationem[s] ipsi[9] aut suspensionis[t] seu etiam interdicti[?] per vim[x] vel metum extorta[a] p̃sentis constitutionis auctoritate omnino virib[9] vacuamus[b]. ¶ Ne autem sine vindicta violẽtie crescat[c] audacia: eos qui absolutioneꝫ seu reuocationem huiusmodi vi vel metu extorserint[d]: excommunicationis[e] sententie decernimus subia

k ¶ Idoneus.an p ꝓcuratorẽ possit ꝯhi matrimoniũ.de hoc nõ dubitat̃ p canonẽ.xxxij.q.ij.honorant̃.s.de cõuer.ꝯiug.ex pte.ij.⁊ q de.vel vo.c.veniens ad idẽ de matri.ꝯc.c.ij.ff.de spon.sufficit.⁊.l.vlti.⁊.ff.de ritu nup.l.mulieres:oẽs enim cõtractus q ꝯsensu ꝯhunt̃ inter absentes contrahunt̃.ff.de cõtrahen.emp.l.i.§.ẽ aũt.sꝫ.ꝯ.s.de spõ.du.c.i.ibi corde tñ ⁊ ore ⁊c.Sed dic ꝙ satis dicit̃ ore ꝯsentire q p ꝓcuratorẽ ꝯsentit.j.de regu.iur.q per alium.Sed an ꝓcurator ille debeat ad hoc hr̃e spãle mãdatũ dubitabat̃:dicebamus aũt ꝙ sic sicut ⁊ in alijs casib[9] quos no.s.co.li.⁊ ti.q ad agẽdũ.§.vl.⁊ ad hoc.facit.s.ꝺ despõ.ipu.c.i.insti.de nup.§.i.⁊ expressum erat.ff.de ri.nup.l.generale.⁊.l.mulierem.
l ¶ Cõtrahendũ.nec ad cãm mr̃imonialẽ agendã:vt diri.s.co.q ad agendũ.§.vlti.ꝺm Vin.sꝫ hoc ꝯ.s.e.ti.accedẽs.sed solu.vt ibi no.Ber.in fi.vlti.glo.
m ¶ Spãle.sed nũqd si hꝫ generale cũ quibusdã expressis cl'a subsecuta:vt.s.e.li.⁊ ti.q ad agendũ ꝯhere poterit.videt̃ ꝙ sic p illud ca.sed cõtrariũ credo vt ibi diri:dico enim ꝙ illa cl'a generalis que sequit̃ specialia expressa similia includit.sed non longe maiora:vt est in casu nostro:notabiliter enim tale concedi debꝫ:⁊ hoc voluit hec lr̃a ad hoc.xij.di.nos ꝯsuetudinẽ.s.de rescrip.sedes.C.ꝺ diuer.rescrip.l.i.ff.de vi.tri.⁊ oleo leg.l.vlti.in fi.⁊ ad hoc facit finis huius.c.mar.ie cũ requirat̃ spãle mandatũ:⁊ de expssa persona vt statim dicã sic ⁊ dubitatio nõ ꝓcedit.Sed qd dices:nũqd reqrit̃ spãle mãdatũ ad ꝯhendũ:vel requirit̃ speciale de certa psona ⁊ expressa:videt̃ ꝙ nõ reqrat̃ expressa persona.argu.s.co.c.i.ij.respõso.Sed dic ꝯ per.l.ff.de ritu nup.l.generali.ad hoc.s.de arbi.inotuit.cum cõcor.⁊ que no.xxix.q.i.in summa.
n ¶ Possit.libere ⁊ q̃ñcũqꝫ.s.eo.c.i.in fi.⁊.ff.mau.si ꝓcurator.
o ¶ Deputare.⁊ sic fallit illa regula:ad idẽ.ff.de ritu nup.generali in p̃n.
p ¶ Cõmissum.cõcor.s.e.c.i.ij.rñ.s.de offi.dele.is cui.⁊.c.vl.§.vices quoqꝫ.
q ¶ Sane.hoc qõ dicit̃ hic notabat Jo.lxiij.di.tibi dño.⁊.xxx.q.v.nec illud.
r ¶ Cõtraxerit.matrimoniũ dicit̃ ꝯtrahi p mutuũ cõsensum:⁊ est vex ĩ hoc casu secus in mr̃imonio spirituali:q: ex quo clerici elegerũt:lꝫ adhuc nõ sit p mutuũ electi ꝯsensum mr̃imoniũ spirituale ꝯtum:tñ penitere nõ poterũt.s.de elec.publicato:⁊.c.cũ inter canonicos.⁊ facit ad hoc de transla.inter corporalia.
s ¶ Reuocatus.vel vlterius ne cõtraheret.Quid si iurauerat dñs nõ reuocare vel penitere.Jtẽ licet piuri[9] sit ⁊ de hoc debeat sibi penitẽtia imponi:de spon.sicut:⁊.c.si iter ĩ si.defuit enim ꝯsensus:⁊ sic idem iuris cũ cadeꝫ sit ratio. Jo.an.

t ¶ Ignorarent.spãle ĩ hoc casu cũ alias reuocatio ꝓcuratoris ad negocia ad ipsum ꝓcuratorem venire debeat:de quo dic vt.s.de rescrip.ex parte decani.De reuocatione ꝓcuratoris ad iudicia diri.s.eo.c.ij.
v ¶ Existit.arg.ꝯtra.ff.de diuor.l.si peniteat.reuocatũ est ergo mandatũ:lꝫ mandatarius hoc ignoret:quãquã agat:ne sine culpa sua dãno afficiatur.ff.manda.si vero nõ remunerandi.⁊.l.si mandassem.
x ¶ Nequiuit.xxvij.q.ij.c.i.⁊.ij.⁊ per totum de spon.cum locũ.⁊.c tua.⁊ de despõsa.impube.c.i.⁊ ẽ ratio q̃re furiosus nõ ꝯtrahit:quia nõ potest ꝯsentire.xxvij.q.v.ij.neqꝫ.⁊.s.de sponsa.dilectus.

Absolutionis. Due sũt partes.secũda ibi:ne autem.Jo.huius decre.fuit dubitatio quia regulariter que per metuꝫ fiunt valent ⁊ obligant:quod dic vt no.xv.q.vj auctoritateꝫ.⁊.s.e.c.abbas.Fallit ĩ casibus ibi no.ad quos adde istum ⁊ quia sicut iniusta excõicatio ligat:sic videbat̃ ꝺ iniusta absolutione.de pe.di.i.verbum.
r ¶ Excõmunicationis.etiam iniuste humiliter debebat enim absolutionem petere:non per metum cõpellere:q: sentẽtia pastoris siue iusta ⁊c.xi.q.iij.ca.i.ꝺm Guil.⁊ Gar.
s ¶ Reuocationem.differentiam facit inter absolutionem ⁊ reuocationeꝫ:⁊ potest dici absolutio solennis que fit iuxta formaꝫ ecclesie:reuocatio verbalis sine solennitate vl' vbi tenuit excõicatio locum habet absolutio:vbi non tenuit reuocatio.vl' refert̃ reuocans ad solutionem ad cautelam.
t ¶ Suspensionis.intelligo indistincte vt loquit̃.i.ab officio siue a beneficio siue ab ingressu ecclesie.j.de sen.excõ.is cui.
? ¶ Interdicti.ista tria sunt paria:q: oĩa sub ecclesiastica censura ꝯtinent̃ ⁊ secum trahunt executionem.vnde sequens appellatio non suspẽdit earũ effectũ.s.de appel.pastoralis.⁊.c.ad hec qm̃.j.de sen.excõ.is cui.⁊ ĩ scriptis ferri debẽt.j.de sen.excõ.cũ medicinalis.§.⁊ hec eadem.
x ¶ Vim.vis est maioris rei impetus cui nõ põt resisti.ff.co.l.i.in fi.⁊.l.ij.⁊ quot modis sumat̃ ⁊ quot actiões vel interdicta ĩducat no.s.co.ad audientiam.Metus autem est trepidatio mentis instãtis vel futuri periculi cã.ff.e.l.i.⁊ exigit̃ ꝙ presens sit metus:licet futurum sit periculũ.ff.co.l.metum.ij.⁊ quis metus excuset.no.s.co.dilecti.
a ¶ Extorta.sic nec subditi electi a prelatis debent transeundi licẽtiam extorquere.s.co.li.de elec.quorũdam.
b ¶ Vacuamus.ipso iure hic vacuat̃ qõ fit p metũ:alibi per actionem qõ me.causa:alias p ꝯstitutionẽ p̃ncipuꝫ alias p iudicis offm̃:qõ dic vt no.s.co.cum dilecti.Quid ĩ excõicatione p vim vel metuꝫ extorta videt̃ qõ ideꝫ.s.ꝙ ipso iure nõ valeat:q: par ius ligãdi ⁊ absoluẽdi dñs eẽ voluit.de pe.dist.i.verbum ad hoc.xi.q.iij.iniuste.sed dic ꝯ ꝺm Guil.xi.q.iij.quattuor.põt tñ p exceptionẽ elidi:vt ibi no.ar.ff.de fur.iterdum.§.i.
c ¶ Crescat.nam si negligenter ea que male ⁊c.xxv.q.ix.loci.s.de vi.⁊ hone.cleri.vt clericorum.
d ¶ Extorserint.si ergo metum intulit:sed iudex absoluere noluit nõ habꝫ locum hec pena:q: verba ⁊c.s.de cleri.nõ resi.relatũ.cum suis concor.⁊ optime facit.ff.de in ius vo.l.ꝙuis.alias tñ punit̃ inferens pro qualitate delicti.ff.ad.l.aquil.ita vulneratus.
e ¶ Excõicationis.no.excõicatum amplĩ[9] excõicari:qõ dic nota.iij.q.iiij.engeltrudã.⁊ de iude.ita quorũdã.si autẽ nõ ipse excõicat[9] sed alius metum inferat:nõ excõicatus erit:⁊ tũc non sumatur predictũ arg.Sed nũquid hoc casu ipse excõmunicatus ĩterdictus vel suspensus incurrit hanc penam dic ꝙ sic si madauit:vel eius nomine factũ ratũ habuit.s.de ele.sciant.j.de sen.excõ.cum quis.nec dicã istos penaꝫ euadere:lꝫ absolutor postea ratũ hẽat illud qõ ab initio coactus fecerat:q: statiꝫ ab initio ligat

fuerunt: absolui tñ poterunt p suũ ordinariũ. cum cõditor canonis sibi nõ retinuerit absolutionem. j. de sen. excõmu. nuper. ⁊ viri. s. eo. lib. de elec. sciant. ⁊ in hanc penam icidit qui per penam amissionis rerum ad hoc cõpellit ipsum excõmunicatorem: vt. s. eo. c. abbas.

a ¶ Subiacere. quid si compulit per vanum metũ de quo timere nõ debebat nunquid tũc locuz hz hec pena: vic q̃ nõ fz Bar. qz talis metus nõ inducit restitutionez: nec ppie appellat metus. ff. eo. l. metũ cũ. ll. seq. ⁊. l. nec timorẽ. Et quis sit iustus metus no. s. eodem cum vilecti. ille ergo metus qui putat iustus ad reuocandum ea que per illuz fiũt ille penam constitutionis induc it: alias non.

cere[a].

Rubrica De restitutiõe i integrũ.

G Regorius nonus.

¶ Ecclesia post quadriennũ non admittitur ad petẽdũ restitutionẽ ꝓtra sniam vel ꝓtractũ. nisi rationabilis aliqua cã hoc suadeat. Jo.

Ecclesia[b] que ad retractandaz sniam[c] vel cõtractũ[d] p beneficiũ[e] restitutionis in integrũ postulat se admitti: si quadriẽnij[f] spacium post sit lapsum: ⁊ negligẽter[g] omiserit: non est ad beneficium huiusmodi admittenda[h]. ¶ Nisi preuaricatiõis[i] vel fraudis manifeste[k] ꝓbet[l] sup hoc interuenisse conuentum[m]: aut alia[n] rationabilis causa[o] subsit: que superiorẽ mouere debeat ad idẽ beneficiũ concedendum.

B Onifacius octauus.

¶ Ecclesia ꝓtra ꝓfessorez que lesa fuit admittit infra q̃drienniũ p bñficium restitutionis in integrum postea nõ: nisi p viam iuris cõis. Jo.

Si aduersus confessionem[p] in iudicio[q] a se[r] factã lesa[s] eccl'ia beneficium restitutionis in integrũ infra quadriennium ab ipsius ꝓfessionis tpe computandum[v] petere negligenter[x] omittat: non ẽ: nisi aliqd rõnabile[y] appareat: qõ aliud[z] suaserit faciendum: ad hoc petenduz vlterius admittenda. ¶ Ubi vero p viã cõem reuocationis erroris quez in facto[c] pretendit: uult aduersus suam confessionem ecclesia se iuuare? hoc qñcũqz poterit[ꝓ]: donec negocium sit finitum[a]

Rubrica De arbitris.

B Onifacius. viij.

¶ Si ex tribus arbitris duo cõcordant in summa: tenet illorum sentẽtia: si omnes discordant: tenet sententia de summa minori.

Si ex trib[9] arbitris te duo in decem: ⁊ tertius in qnqz condẽnent: debet sententia preualere duoꝝ[b]. Licz cũ vnus in. xv. alius in. x. tertius vero in quinqz pronũciat illi[9] qui dixit de summa minori[d]: cũ in illa oẽs ꝓcordes existant: sententia efficax censeatur. Idem.

nium: ⁊ dolus culpe preponderat. ff. ad. l. aquil. item si obstetrix in fi.

n ¶ Aut alia. possibile est q̃ ista verba fuerunt Greg. tñ in extrauagãti sua quatebatur non erant: vnde credo q̃ addita fuerint per Bonifa. ⁊ est si. ō preben. dilectus filius. G. in fi.

o ¶ Causa. vt. s. eo. ti. tum ex litteris. vel vixit ille prelatus male cõtrahens tãto tempore: vñ tunc non currit prescriptio. xvi. q. iij. si sacerdotes. vt tenet Inno. i. d. c. ex litteris. vel multas nouas mutationes prelatorũ habuit ecclesia vel eminentissimũ fuit dãnum ipsius.

S Iaduersus. Sũt duo dicta principalia. secundũ ibi: vbi vero. Jo. declarat qõ no. Inno. Hostiẽ. ⁊ Moderni. s. eo. ti. auditis. Jo.

p ¶ Cõfessionẽ. ergo cõtra confessionem datur restitutio. ff. ō confes. certum. §. pe. Sed ꝓtra aũt cõfessa est veritatem ꝗ quã nõ datur restitutio. aut falsitatem ⁊ hoc pbato nõ nocet confessio: vt infra sequit. nõ est ergo recurrendũ ad extraordinarium: ex quo ordinarium cõpetit. ff. ō minori. i cause. ij. So. dixit Host. q̃ posset esse q̃ falsitas confessa pbari non posset vnde expedit restitutionem dare. Vel dic q̃ fuit confessa non p errorem: vel non põt error pbari sed lesio. Vel fuit confessa tpe quo nõ debuit: vel lata est snia: tñ est adhuc infra q̃drienniũ a die confessionis: vt. j. dicã. Idem si cõtra sniam vel contractum vel aliam lesionez vt dixi. s. c. pri.

q ¶ In iudicio. ideo dicit: qz extra iudicium facta non nocet: quod dic vt. s. de confes. c. vl.

r ¶ A se. vel ꝑcuratore. s. de re iudi. suborta. de confes. c. vlti. vel ab aduocato pte absente. s. de appel. cum causam. de censi. olim.

s ¶ Lesa enormiter. qz pro leui lesione non datur restitutio: vt. s. de re. eccle. nõ alie. c. pe. ff. de in ite. resti. l. scio illud. ff. de mino. si ex causa. i. rñ. in fi.

t ¶ Integrum. quid operetur: dixi. s. c. pri.

v ¶ Computãdum. in hoc differt minor a maiore: quia etiam post sententiã infra quadriẽnium restituitur minor contra confessionem: maior non nisi ante sententiam ⁊ ostenso de errore.

x ¶ Negligenter. secus si preuaricatione vel aduersarij fraude: vt. s. c. pri.

y ¶ Rationabile: vt dixi. s. c. pri. z ¶ Aliud. s. contrarium.

c ¶ In facto. qui nemini nocet. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. error. dũmodo pbetur negocio nõdum finito. s. de cõfes. c. vlti. ⁊ ō error autẽ iuris nõ excusat. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. ij. ⁊. l. cũ qs. ⁊ de hoc. j. de reg. iur. ignoratia. Jo. an.

ꝓ ¶ Iuuare. põt ergo aliqs cõtra factũ suũ venire: hoc ẽ rõne erroris: qz nil tam ꝓriũ ꝓsensui q̃ error. ff. ō in. o. iu. l. si p errorẽ. sic ⁊ ī mñimonio ō ꝓiu. ser. c. vl.

ꝓ ¶ Poterit. ⁊ sic vna via admittit ad id a quo alia ꝓhibet: quia per formam iuris cõis admittit ad id a quo prohibetur per restitutionis beneficiũ: sic interdũ econuerso per formam iuris cõmunis repellitur: ⁊ per beneficium restitutionis admittit. s. eo. ti. coram. vbi de hoc. ad hoc contra. j. de reg. iur. cum quid cum suis concor. sed solue vt ibi dixi.

a ¶ Finitum. quocũqz modo: puta sentẽtia vel transactione: quod dic vt dicã. j. de lit. ꝓte. exceptionis. ⁊ huic decre. cõcor. j. de appel. concertationi.

Ser tribus. Sunt duo dicta scõm ibi lz: quo ad mentẽ decre. lz quo ad litteralem intellectum diuisionẽ nõ recipiat. Jo.

b ¶ Duoꝝ. s. q̃ ꝓdẽnauerũt in decẽ ⁊ qdam dicebant ꝓriũ ar. ei[9] quod statim sequitur: ⁊ hoc tenebat Guil. in spec. eo. ti. §. vlti. in prin. cuius hic reprobatur opinio: qa illud verum cum oẽs dicunt de dispari summa: ⁊ sic reprobat qõ no. Accur. ff. e. ti. l. diẽ. §. si plures ⁊ reprobat opinio Placentini q̃ placuit Guil. ⁊ quando duo ptestantur q̃ non cõsentiunt in minori summa. Et qõ dicit hic de tertio q̃ ꝓdẽnat in minori summa dicas idẽ: ⁊ multo forti[9] si cõdẽnaret in maiori: qz tũc minor est dubitatio: vt. s. dixi. Idem si absolueret: vel nõ pronũciaret: vt. j. c. pri. ⁊ p hoc dicemus idẽ in termino solutiõis faciẽde: vt si duo assignãt tres mẽses. alius vnũ tenet dilatio duoꝝ: si oẽs discordãt tenet minor.

c ¶ Licet cũ vnus. hoc sumitur. ff. eo. ti. diem. §. si plures.

d ¶ Minori. s. de. v. Et est ratio que sequitur: plus enim semp in se cõtinet qõ ẽ minus: ad hoc. xxiiij. q. i. si quis vederit. ⁊. j. de reg. iur. plus semper. vbi ō hoc ⁊. ff. de reg. iur. in eo qõ plus. ⁊ in obscuris minimum sequimur. j. de reg. iur. in obscuris. qõ dic vt ibi. Quid si ille q̃ cõdẽnat in. xv. protestatur q̃ ita ꝓdẽnat in. xv. q̃ nõ ꝓsentit in minorem summã: lz quidam contrarium dicant satis credo adhuc tenere sententiam in. v. cum illa protestatio impossibilis videat ⁊ videtur sibi contrarius de consti. cum. M.